

kijelentette egyuttal, hogy e tárgyban a legközelebbi időben választmányi ülést hív össze. Hogy művészek és műbarátok támogatni fogják ebben a munkájában, azt demonstrálják többek között az a levél is, amelyet Taussig Ármán, az ismert műpártoló és művész küldött be hozzánk. „Lelkesedéssel üdvözlök minden a művészek propagálása terén jelentkező mozgalmat — írja Taussig — és ahhoz szívvel, lélekkel csatlakozom”.

Magunk is sokat várunk dr. Gyuritz akcióba-lépésétől. Sok függ természetesen a közönség megértő magatartásától, mert nem szabad hinni, hogy a festőművészet kultusza mindjárt az első tárlatok után olyan erős gyökeret

fog verni a köztudatba, hogy egyszersmind képes lesz el is dönteni a kiállítások művészi értékét. Sok időre és áldozatkészségre lesz szükség, míg a műtérítés és izlés fokozatosan emelkedik és amíg a tárlatok az egyéni teremtés kikristályosodott képét kapják. A közép-szerű, régi formákhoz tapadó festők még ma is megtévesztik a közönséget és összekuszálják azokat a fogalmakat, amelyek a progresszív művészi fejlődésben lassan már tisztázódtak. A társaság ujonnan megválasztandó tisztikárának és tagjainak hozzáértésétől függ, hogy ez a fejlődési folyamat milyen rövid idő alatt, milyen eredményt fog elérni.

Lengyel Vilma.

Botrányok a rókusi temetéseken.

Szeged, május 3. (Saját tudósítónktól.) Napok óta fantasztikus hírekkel van tele a város és mint az már ilyenkor szokásos, a jól értesült tovább adja a kevésbé jól értesültnek, aki erre ösforrássá válik és olyan színezésbe kezd, hogy a matyó himzés kemence hamuja hozzá képest.

— Kérem alásan, mondta az első hirmondó, bonyhádi Perczel Kálmán városi adótisztet temették s a szertartást végző pap beszédet mondott. Felszólítást intézett a megboldogult lelkéhez, hogy éjfélkor térjen vissza és álljon bosszút a meggyalázóin.

Azt mondtuk a forrásnak:

— Engedjen meg, de ezt a bolondot már nem hisszük el. Ott volt Ön a temetésen?

— Ott.

— Hallotta a beszédet?

— Azt nem, mert messzebb álltam, de olyantól tudom, aki hallotta.

Kezdünk hát tovább érdeklődni, de csodálatos módon senki se tudta hiven elmondani a szöveget. Csak annyi látszott kétségtelennek, hogy a pap — Kardos Lajos, a rókusi plébánia segédlelkésze — beszélt, ami önmagában véve is nagy ritkaság a római katolikus temetési szertartásban és nem történik meg különösebb indok nélkül.

— Miért kellett bosszút állani Perczel Kálmánon? — kérdeztük továbbá a forrást.

— Fogalmunk sincs róla.

Ennyiben maradtunk mindenfelé, a variáció legföljebb az volt, hogy a pap kísértésként való visszatértét rendelte el, viszont ezzel annyira közelállónak tetszett a népfantázia, hogy főöslegessé vált volna a részletezés. Hiszen éjfélkor csak kísértetet ismer a nép.

Végére jártunk mégis a dolognak s az, amit megtudtunk, éppenséggel nem válik a rókusiak becsületére, bár az se lehetetlen, hogy idegen városrészbeliéka nevetlenek, ugys mint vendégek.

Rókuson több a temetés, mint másfelé, mert itt van a kórház, a kórházban pedig sok ember élete utolsó stádiumában véteti föl magát. A temetésen rendszerint a rokonok és a jóbarátok szoktak megjelenni, de mindenütt vannak szenvedélyes siratók, a ceremóniában kéjelegve gyönyörködő öregasszonyok, különösen pedig a kórházak körül dologtalanok és csavargók. Itt Szegeden ebben a szegényfertályban nem csupán a megélhetési mód áll alacsony fokon, hanem a magaviselet is. (Értve mindig azt, aki okot szolgáltat a megróvási kalandra.) E sorok írója az ideai nagycsüörtökön felháborodva látta, hogy mit viit véghez a csöcselék a szentély rácsa előtt. A püspöki cerimónia, a lábmosás, olyan tolongó, lökdölőző, hangosan veszekedő népséget hozott össze, amilyen a detektívdramákon szokott örjöngeni a mozi olcsó helyein. A különbség csak annyi, hogy onnan a rendőr kivezeti az illetlent, ez viszont csak templom. Hasztalan volt nagycsüörtökön is minden szép szó, figyelmeztetés, rimánkodás, a sok meztelános gyerek, suhanc, duttyó lány és proletár-külsejű asszony mind a „látványosságért” vergődött, — nyakleveceket viszont mégsem lehet akárhol kioszogatni.

— Ez ismétlődik meg minden temetésen, magyarázta érdeklődésünkre Kardos tisztelendő ur. Kegyeetlen emberek ide is mulatni járnak és mi állandó inzultusnak vagyunk kitéve.

Nemrég egy temetésen valaki hangosan dohogott, hogy minek a pap ide? Aztán ez a tisztelt ur odaállt velem szembe a koporsó mellé, tüntetően fölített kalappal.

Akkor kijelentettem:

— Nem imádkozom addig, míg ez az ur, ha már eljött, nem tiszteli a vallásunkat és nincs kegyelettel a halott iránt.

Erre kénytelen-kelletlen megemberelte magát.

Másik esetem az volt, hogy a gyászmenetben, három lépésnyire tőlem, mikor kísérttem a halottat a temető felé, egy ember cigarettázott. Halk hangon többször kértem hagyja abba, — gorombaságot kaptam érte cserébe. Kénytelen voltam egy gyereket elszalasztani a legközelebbi rendőrtől, hogy igazoltassa. Azután büntügyi följelentést tettem ellene.

— Hát Perczel Kálmán kísértetével mi van?

— Ez volt a legfelháborítóbb illetlenség, ami itt történt. A szegény derék fiút, aki nemcsak a háboruban kockáztatta mint százados az életét, hanem Nyugatmagyarországon is, cigányzenével temették, ami a szokottnál is nagyobb csöcseléket vonzott. Már a kórháznál elkezdtek lökdölőzni, vihogni, hangos társalgást folytattak s megbotrányoztatták a nagyszámú rendes közönséget, Perczel jóbarátait. Három asszony a közelemben különösen kitett magáért, — ezeket lepisszegtem. Egy kis időre el is tűntek, de hamar visszakerültek és folytatták a többivel együtt felháborító megukviseletét, úgy, hogy már magamon kívül voltam.

— Miféle asszonyok voltak azok?

— Isten tudja. Se uriak, se parasztok, — már mint hogy külsőre. De kalapot viseltek. Ma mindenki kalapot hord, az is, akit nem illet meg. Sokszor rájuk szóltam, amíg a buszútató helyre, a Keriész-utca sarkára értem, de a cigányzene láthatólag felvillanyozta őket épp úgy, mint a többi csöcseléket s valóságos vad lárma vett körül.

Amikor aztán beszenteltem a halottat, hogy utjára bocsássam s véget ért a szertartás, csak az ima volt hátra, körülbelül ezeket mondtam. (Szó szerint nem tudom, annyira fel voltam indulva, de tudom, hogy mi volt a gondolatmenetem.)

— Nem tudok most hangosan imádkozni érted, kedves halott, megrendülten állok itt, megzavarva attól a kegyetlenségtől, amit tapasztaltam. De emléked, a hazának tett szolgálatod, magyarságod rázza fel a megbotrányoztatók lelkét és sugja meg nekik, hogyan engeszteljék ki megsértett kegyeletedet. Tanítsd meg őket imádkozni, hogy jóvá tegyék a sértést, amit elkövettek.

Az ifju pap férfias arca most is kipirul, amikor visszaemlékezik a keddi esetre.

— Teljes tudatossággal mondtam, amit mondtam, végtére mindennek van határa s a nyilvánosság előtt akartam kifejezést adni jogos felháborodásomnak, hogy szűnjenek meg Rókuson a temetési botrányok. Bizom benne, hogy megszűnnek.

Mi megcsodáltuk a tisztelendő ur jószándéku hitét és mivel bátorokdtunk ellenkező véleményen lenni, azt mondtuk:

— A nevetlen csöcseléken nem fog a jó szó, a megszegyenítést vagy nem érzi, vagy áttolja másra. Méltóztassék inkább a minden-

kori temetések időpontjáról értesíteni Bottká rendőrőtanácsos urat, aki nagyon derék ember s két alkalmas legénnyel majd ellátatja azoknak a baját, akik a kegyeleiből is mozit csinálnak. Ugy nevel az ember, ahogy tud és ahogyan eredményt ér el. Az urak sokszor szóltak már a lélekhez, de hasztalan. Következzék a tett, ha így kívánják Rókuson. (Sz.)

Korzó Mozi, Szeged

Telefon: Pénztár 1185.

Május hó 4-én, vasárnap

Attrakció!

Attrakció!

Az összes nagy amerikai színészek és rendezők közreműködésével:

Lélekvásár.

Regényes történet az amerikai filmstarok életéből 2 részben, 10 felvonásban, mindkét rész egyszerre!

Történik az amerikai filmvárosokban: Los Angeles és Hollywoodban, Goldwinnál, Players-Laskynál, a Metro és Fox-gyárakban, a Robertson-művekben, sz. Unitednél és a Pickford-Fairbanks-gyárban.

Azonkívül:

Ő mint kisgazda.

Burleszk 1 felvonásban.

Vasárnap 3, 5, 7 és 9 órakor.
Előadások: Hétköznap 5, 7 és 9 órakor.

Meinl
Maltin-kakaója
átápláló, olcsó és ízletes.

Vasárnap délelőtt fél 11 órakor
a SzAK ujszegedi sporttelepén

**színészek és
ujságírók
válogatott futballmérkőzése**

Helyárak 3—15 ezer korona.

Jegyek a helyszínen.

Csak nevetni lehet!

Balatonszárszón

gyönyörű parti villában elsőrangú ellátással
pensio olcsón kapható.
Érdeklődni Radónál, Royal-kávéház, Szeged.

SUHAJDA-KIOSZK UJSZEGEDEN MEGNYILT.